

Volop variatie op zonnig City Proms

Amateurmusici en profs betraden dit weekend de podia van City Proms. De negende editie toonde een divers programma, met hoge temperaturen voor de musici die zaterdag op het Wilhelminaplein speelden.

 Hessel Fluitman

Leeuwarden | Bij de opening vrijdagavond werd het geduldig wachtende publiek meteen verrast met een flashmob. Zeventig muzikanten van de Leeuwarder muziekverenigingen doken plots van alle kanten op om samen te musiceren. Cultuurwethouder Sjoerd Feitsma vond het festival op voorhand al een groot succes, zo sprak hij, en kondigde aan dat de gemeente de subsidie zeker nog enkele jaren voort zou zetten.

De opening door het Noord Nederlands Orkest (NNO) was volledig Russisch; de Italiaans-Engelse dirigent Damian Iorio heeft zijn opleiding genoten in St. Petersburg, vandaar. De ouverture van de opera *Ruslan en Ludmilla* van Michael Glinka bleek een frisse en opgewekte start van City Proms. Celliste Irene Kok, deze avond soliste bij het NNO, voerde *Celloconcert Nr. 1* van Dimitri Sjostakovitsj uit. De componist schreef het in 1959 voor de legendarische cellist Mstislav Rostropovitsj. Het is dan ook voor elke cellist een uitdaging om dit uit te mogen voeren.

Het eerste deel van het concert was bijna volledig gestoeld op het openingsmotief. Het derde deel, de cadenza, een solo voor soliste Kok, kwam nogal zwaar en donker over, waarna ze het volledige orkest naar het vierde deel musicceerde. Als toegift speelde Kok een cellosolo uit *Het*

carnaval der dieren van Camille Saint Saëns.

Het NNO speelde daarna nog twee composities van Peter Tsjaikovski: een keuze uit de *Notenkraker Suite* en *Ouverture 1812*, gecomponeerd ter herdenking van de overwinning van de Russen op het leger van Napoleon in dat jaar. Een bezoeker mompelde verbaasd dat je bij een suite niet tussen de stukken in hoorde te klappen, wat een paar keer wel gebeurde. Dat waren natuurlijk open doekjes. Het lukte dirigent Iorio om het hele orkest lichtjes te laten swingen, door de spanning die hij wist op te wekken. Terwijl de windmeter boven aan de kap van het podium bijna stil stond, stormde het op het podium van het verklankte oorlogsgeweld. Dankzij de buisklokken hoorden we nog iets van de beierende kerkklokken terug, maar we moesten de kanonschoten er bij denken.

Swingend en intens

Hierna was het de beurt aan het Jazz Orchestra of the Concertgebouw (JOC), samen met het Amsterdamse ZO! Gospel Choir. Het JOC startte met een goed in het gehoor liggend *The preacher*. Daarna was het de beurt aan een compositie van tenorsaxofonist Simon Rigter, een van de orkestleden. Met de traditionele *Down by the riverside* werd het gospelkoor ingeleid. De solozangeres zette in met een combinatie van *Precious Lord* en Carole Kings *You've got a friend*. De swingende en intens gezongen suite

Was het voor de zangeressen van het Amsterdamse ZO! Gospel Choir vrijdagavond prima te doen, de muzikanten die zaterdag aan de bak moesten hadden soms last van de hitte. Foto: Ruben van Vliet

Bijzonder was de première van Ten Holts 'Canto ostinato' voor strijkkwartet

kreeg de handen van het publiek gul op elkaar. De samenwerking tussen gospelkoor en JOC was voortreffelijk voorbereid en uitgevoerd. Het koor eindigde met een a capella gezongen *Total praise*.

Was het voor musici en publiek vrijdagavond aangenaam verpozen, zaterdagmiddag was het voor de musici die aan de bak moesten, flink af-

zien door de tropische temperaturen. Kon het publiek nog de schaduw aan weerszijden van het plein opzoeken, musici van onder meer studenten-koor en -orkest Bragi en het Adje Orkest speelden in de felle zon. Zondag was het wat dat betreft weer een stuk aangenamer voor de toeschouwers en voor onder meer Da Capo Leeuwarden en het Fries Jeugd Orkest dat het festival toen afsloot. Het plezier spatte er vooral af bij de jonge muzikanten van Jong NBE Noord eerder die middag. Heerlijk om hen beurte- lings te horen soleren!

Een van de hoogtepunten van City Proms was zondagmiddag in het sfeervolle Koepeltheater, namelijk de première van Simeon ten Holts' *Canto ostinato* voor strijkkwartet. Deze compositie, oorspronkelijk ge-

schreven voor piano, bestaat uit 106 fragmentjes die volgens het principe van de minimal music in variabele lengte gespeeld kunnen worden. Het Matangi Quartet maakte er een heel mooie uitvoering van, waarbij de muziek als golven over het publiek be- woog. De vier musici speelden zeer geconcentreerd; voortdurend werd de aandacht vastgehouden doordat de muziekstroom steeds weer omge- bogen werd. Nadat ongeveer drie- kwart was gespeeld, speelden de vier strijkers gezamenlijk het prachtige, bijna romantische hoofdthema. Om te zorgen dat je concentratie niet wegzakt, heeft Ten Holt een paar wringende akkoorden ingebouwd. Dat werkte ook nu. Het publiek reageerde met een daverend applaus en opgetogen reacties.